

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2017:023.002243

Dosar nr. 556/2/2017

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 2243
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 12.06.2017
CURTEA CONSTITUITĂ DIN :
PREȘEDINTE: VIRGINIA FILIPESCU
GREFIER: DANA ȘTEFĂNESCU

Pe rol se află soluționarea cererii formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul BĂLAN COSTICĂ, având ca obiect constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității (OUG nr. 24/2008).

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică de la 15.05.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea succesiv pentru data de 29.05.2017 și pentru astăzi, 12.06.2017, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

C U R T E A,

Asupra cauzei de față, înregistrată la Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal sub nr. 556/2/2017.

Examinând actele și lucrările dosarului constată următoarele:

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a formulat acțiune în constatare solicitând să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Bălan Costică.

Verificarea pârâtului a fost declanșată în baza art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. (1) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, ce stabilesc obligația Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (C.N.S.A.S.) de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau de colaborator al Securității, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h1) din același act normativ.

Arată reclamantul că pârâtul a fost recrutat în calitate de informator sub numele conspirativ „Coman Gigi” în perioada 1987-1989, pentru cunoașterea și prevenirea fenomenelor de avarii, incendiu, explozii, alte nereguli apărute în procesul de producție la furnalele 1-4, Combinatul Siderurgic Galați.

Apreciază ca fiind relevante în stabilirea calității de colaborator a pârâtului informațiile furnizate despre numitul N.M., prin care pârâtul încunoștința Securitatea despre comentariile negative ale acestuia la adresa conducerii de partid, precum și audierea și colportarea știrilor transmise de posturile de radio străine, informații care vizează încălcarea dreptului la viață privată a domnului N.M.

În concluzie, solicită să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a notelor

informative reținute la pct. C aferent dosarului fond informativ 143909 (cotă C.N.S.A.S.) din nota de constatare nr. DI/1/1191/17.06.2016.

Se rețin astfel, notele informative, datele 14.12.1988, 25.11.1988, 15.02.1989 și 10.05.1989, întocmite și semnate olograf de către pârât cu numele conspirativ „Coman Gigi”, referitoare la ascultarea și colportarea știrilor transmise de posturile radio străine, în speță „Vocea Americii” și „Europa Liberă”, precum și comentarii negative la adresa conducerii de partid, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul N.M., respectiv „.../ acesta a afirmat că vom trăi mai bine dacă se va schimba conducerea statului. De asemenea, și-a exprimat părerea că poate se va termina odată cu societatea comunistă, de asemenea a mai relatat unele știri pe care le-a auzit la postul de radio Europa Liberă. La discuție au fost de față următorii tovarăși: B.M., I.I., C.V., R.G.”;

„.../ de mai multe ori pe timpul servirii mesei acesta comentează știrile transmise la posturile de radio Vocea Americii și Europa Liberă relatând pe larg știrile transmise de aceste posturi. Odată l-am auzit spunând că avioanele noastre Rombac și cele ale firmei Tarom nu mai sunt primite pe marile aeroporturi ale lumii și că în acest fel vom fi nevoiți să cumpărăm avioane de la americani de o calitate superioară. Cele relatate mai sus au fost auzite și de următorii tovarăși: B.M., C.V., I.I., R.G.”;

„.../ dar pe data de 11.02.1989, în prezența următorilor tovarăși: B.M., L.A. spunea că a auzit la postul de radio Europa Liberă unele anunțuri în legătură cu transferul unor jucători de fotbal” (dosar 143909, f. 8);

„.../ acesta ascultă și alte posturi de radio (străine) în afară de Europa Liberă și Vocea Americii spunând că și grecii și chinezii transmit emisiuni în limba română, dar acestea nefăcând politică tendențioasă ca celelalte posturi.”.

În acest context, învederează că Securitatea monitoriza cu atenție orice comentariu negativ la adresa conducerii de partid și de stat, cunoscut fiind faptul că regimul urmărea promovarea ideii că statul comunist era forma superioară de organizare politică și socială, în care toate persoanele aveau un nivel de viață ridicat, iar meritul pentru această stare de fapt se datora în exclusivitate partidului.

Ca atare, orice contestare a deciziilor politice luate de conducerea comunistă reprezenta o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist.

De asemenea, ascultarea emisiunilor posturilor de radio interzise înainte de 1989, în special a postului de radio „Europa Liberă”, constituia un act de sfidare a regimului.

După cum se știe, înainte de anul 1989, postul de radio „Europa Liberă” a avut în permanență o poziție anticomunistă, fiind atent monitorizat de organele de Securitate, iar ascultarea emisiunilor acestui post de radio constituia un act de sfidare a regimului.

De altfel, Raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste a reținut că regimul comunist a contracarat „pe toate căile posturile de radio libere din Occident și în primul rând secția română a postului de radio «Europa Liberă»”.

De altfel, pe baza informațiilor furnizate de pârât, organele de Securitate au dispus următoarele:

> Nota ofițerului, .../ „.../ Se vor lua măsuri de verificare a informației și apoi se vor face propuneri”; însemnare marginală .../ „Documentare și măsuri de avertizare.” (dosar 143909, f. 3);

> Nota ofițerului, .../ „.../ Se vor lua măsuri de verificare și dacă informațiile se confirmă se vor face propuneri.” (dosar 143909, f. 4);

> Nota ofițerului, .../ „.../ Sursa va urmări în continuare comentariile pe care le fi cel în cauză, dacă își îndeplinește atribuțiunile de serviciu și ne va informa.”; însemnare marginală .../ „Documentați și faceți propuneri.” (dosar 143909, f. 8-8v);

> Nota ofițerului, .../ „.../ Sursa va urmări în continuare comentariile celui în cauză și ne va informa.”; însemnare marginală .../ „Documentați și propuneri de măsuri.” (dosar 143909, f. 9).

În legătură cu această primă condiție, interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b) duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității

persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminare era tipică regimurilor dictatoriale. Pentru argumentele expuse, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

Condiția ca informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului este asigurată deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat asupra persoanelor la care s-a referit în relațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În drept, întemeiază acțiunea pe conținutul articolelor: art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 8 lit. a) și art. 11 alin. (1) ale O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. (1) și art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 din noul Cod de procedură civilă.

În dovedirea acțiunii, înțelege să se folosească de următoarele probe: Nota de Constatare nr. DI/1/1191/17.06.2016, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.; Dosar nr. R 236814 (cota C.N.S.A.S.), integral; Dosar nr. 143909 (cota C.N.S.A.S.), filele 3,4, 6-9 și 20.

Pârâtul Bălan Costică a formulat **întâmpinare** prin care a solicitat, în baza probatoriului administrat în cauză, respingerea acțiunii reclamantei ca neîntemeiată.

Un prim aspect pe care îl învederează în susținerea netemeinicii acțiunii întemeiată pe disp. art.2 lit.b din O.U.G. nr.24/2008 este că textul de lege a fost declarat neconstituțional inclusiv celelalte prevederi legale invocate de reclamantă în susținerea cererii au făcut obiectul sesizării Curții Constituționale.

Din înscrisurile anexate de reclamantă rezultă că temeiurile invocate de reclamant sunt nefondate, iar „Notele” scrise de lucrătorii securității nu reflectă realitatea, acestea nefiind redactate sau semnate de pârât.

Din analiza și verificarea fiecărui înscris din dosarul personal și Mapa Anexă, întocmit de lucrătorii securității din perioada feb. 1987 – dec. 1989, cu referire la persoana sa sub numele de „Coman Gigi”, rezultă că:

- angajamentul aflat la fila (8) dosar, datat 19.01.1987, a fost scris și semnat de pârât obligatoriu conform Decretului 400/1982, în calitate de angajat la secția jurnale 1-4 din cadrul Combinatului siderurgic Galați, datorită condițiilor de muncă deosebite și de importanța economică, dată la care aveam 19 ani, fără a conștientiza consecințele viitoare ale acestuia și că de fapt acesta ar constitui premiza unei colaborări cu securitatea:

- referitor la angajamentul de la fila (7) de informare a organelor de securitate din Combinat, nu își amintește să fi scris și semnat acest angajament, a cărui scris și semnătură nu seamănă cu cel anterior menționat și nici nu este datat, ceea ce îi crează mari suspiciuni că ar fi scris și semnat de pârât.

- așa- zisele note informative întocmite și semnate de lucrătorii de securitate din combinat, privesc aproape în totalitate aspecte economice de organizare, reparațiile/lucrările efectuate în timpul programului, respectarea ordinii, disciplinei și securitate la locul de muncă, respectarea programului de lucru (părăsirea locului de muncă, introducerea de obiecte și materiale interzise prin Decretul 400/1982 etc), deși datate, notele (informative) nu poartă semnătura sa,

fiind menționat numele conspirativ „Coman Gigi”, cât privește scrisul cu certitudine nu este al său.

-cât privește notele referitoare la colegul său de muncă ..... reafirmă că nu și le însușește ca fiind scrise și semnate, iar cât privesc comentariile la adresa societății, acestea erau un fapt cotidian și erau comentate de întregul colectiv (echipă) din care făcea parte, și nu consideră a avea relevanță în a fi calificat ca fiind colaborator al securității ca „poliție politică” așa cum susține reclamantul.

Concluzionând, în raport de considerentele și argumentele prezentate, a înscrisurilor în probațiune depuse de reclamant și nu în ultimul rând a deciziilor de neconstituționalitate a textelor de lege invocate prin cerere de reclamant, precum și natura economică a informațiilor menționate în notele lucrătorilor securității, solicită respingerea acțiunii promovată de reclamantul CNSAS, ca neîntemeiată.

În drept întemeiază prezenta pe disp. art. 205 și urm. C. procedură civilă

Analizând materialul probator administrat în cauză, Curtea reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, colaborator al Securității este „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Din cuprinsul Notei de Constatate nr. D.1./1/1191/17.06.2016, rezultă că pârâtul Bălan Costică a fost recrutat în calitate de colaborator sub numele conspirativ „COMAN GIGI” – de profesie furnalist, potrivit raportului nr. 201/14.02.1987 în care s-a consemnat că, propunându-i-se să colaboreze în mod organizat și conspirat cu organele de securitate, acesta a fost de acord.

Din cuprinsul aceluiași raport rezultă că pârâtul a fost instruit inclusiv referitor la urmărirea stării de spirit din rândul personalului din cadrul secției.

Prin declarația scrisă și semnată olograf de către pârât intitulată „Angajament”, acesta și-a luat angajamentul să sprijine organele de securitate prin a le informa despre probleme ce lezează statul din punct de vedere politic și economic.

Din Nota întocmită la data de 02.11.1988 rezultă că pârâtului i s-au trasat ca și sarcini, inclusiv urmărirea persoanelor care comentează unele stări de lucruri existente în obiectiv care incită la unele acte de dezordine și stări de spirit necorespunzătoare existente în obiect care încearcă să le mențină sau amplifice.

În afară de informările cu privire la starea furnalului, pârâtul a furnizat și alte informații cu privire la anumite persoane astfel:

Prin Nota informativă întocmită la data de 14.10.1988, pârâtul a informat faptul că numitul ..... la data de 09.12.1988, „când servea masa cu întreaga echipă, a afirmat că vom trăi mai bine dacă se va schimba conducerea statului. De asemenea și-a exprimat părerea că poate se va termina odată cu societatea comunistă, de asemenea a mai relatat unele știri pe care le-a auzit la postul de radio „Europa Liberă”. La discuție au fost de față și următorii tovarăși: ..... ”.

Tot cu privire la numitul ..... , pârâtul a întocmit Nota informativă în care a consemnat că acesta, de mai multe ori pe timpul serviciului, a comentat știrile transmise la posturile de radio „Vocea Americii” și „Europa Liberă” relatând pe larg știrile transmise de aceste posturi.

În urma acestor Note informative s-au stabilit sarcini: pârâtul denumit informator „Coman Gigi” să semnaleze în continuare comentariile pe care le face numitul ..... la locul de muncă, natura acestora, anturajul, cine îl aprobă și susține în cele relatate, intenții.

De asemenea, s-a dispus efectuarea de investigații la domiciliu pentru a stabili dacă în acest mediu colportează știrile transmise de posturile de radio reacționare, anturaj, relații în cadrul comunei, comportare în familie și societate.

Sub aspectul care interesează în cauză, Curtea reține că OUG nr. 24/2008 urmărește scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea

dosarelor întocmite de Securitate sau care au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ respectiv, prin consemnarea publică (publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S.) a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art. 3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței investite cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de colaborator sau, după caz, de lucrător al Securității, nu este acela de a stabili vinovații, de a aplica pedepse și de a le individualiza, nerealizând o justiție retributivă, ci doar de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și a probelor administrate de pârât, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite prin jurisprudența C.E.D.O., ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Așadar, prin reglementarea prevăzută de OUG nr. 24/2008, legiuitorul a urmărit deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în fiecare caz în parte (în același sens pronunțându-se și Curtea Constituțională prin decizia nr. 530/09.04.2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 430/24.06.2009).

Prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității invocată de către pârât s-a admis, în parte, excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că sintagmele "indiferent sub ce formă" și "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității" din cuprinsul art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității sunt neconstituționale.

A statuat instanța de contencios constituțional faptul că „sintagmele "indiferent sub ce formă" și "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității" aduc atingere dreptului la un proces echitabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție, și dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție, deoarece creează posibilitatea ca instanța judecătorească, în absența obiectivă a altor probe legale, verosimile, pertinente și concludente, să soluționeze acțiunea în constatare exclusiv pe baza relatărilor verbale consemnate de lucrătorii Securității. A accepta o asemenea interpretare echivalează cu a acorda instanței judecătorești un rol superficial, incompatibil cu funcția sa de înfăptuire a justiției. Or, în cazul unei acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia, realizarea justiției presupune și verificarea obiectivă a veridicității actelor și faptelor care au avut loc în trecut, într-un anumit context politic și istoric al țării, pe baza unor probe lipsite de ambiguitate, astfel încât orice concluzii arbitrare să fie excluse, iar echilibrul dintre justiția imparțială, fără urme vindicative, într-o societate democratică și protecția drepturilor individului să fie atins”.

Prin urmare, Curtea a constatat că „pentru a da eficiență dreptului la un proces echitabil, și implicit dreptului la apărare, "relatării verbale consemnate de lucrătorii Securității" nu pot fi administrate și apreciate, individual, ca probe unice. Cu alte cuvinte, asemenea documente nu pot avea forță probantă luate izolat și, ca atare, nu pot servi ca temei al admiterii acțiunii în constatare, decât dacă, pe calea unei atente și complete analize, sunt coroborate cu datele sau informațiile provenite din alte documente sau rezultate din administrarea altui mijloc de probă”(s.n.).

Pârâtul a susținut că nu a redactat și semnat Notele informative însă nu a solicitat să se efectueze procedura verificării înscrisurilor prevăzută de art. 301 și urm. C.pr. civilă astfel că simpla susținere exprimată în sensul că nu își însușește conținutul și semnătura nu produce efecte juridice.

Se rețin în acest sens chiar argumentele Curții Constituționale din cuprinsul deciziei sus-citate prin care se arată că: „ținând cont de specificul contextului politico-istoric în care au fost consemnate, relatările verbale pot fi caracterizate prin subiectivism, arbitrar și uneori simulare, iar acestea pot genera un conținut vag, neclar, incert, neverosimil, fictiv și inutil, astfel, cauzei privind constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia. Pe de altă parte, în situația în care instanța judecătorească își formează convingerea exclusiv prin aprecierea unor asemenea documente, există riscul ca orice îndoială să poată fi interpretată împotriva persoanei verificate, iar aparența să fie considerată relevantă. Toate acestea creează între părțile acțiunii în constatare - Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în calitate de reclamant, și persoana verificată, în calitate de pârât, un dezechilibru incompatibil cu principiul egalității de arme.

În acest context, ceea ce trebuie, de asemenea, avut în vedere este dacă partea interesată a avut posibilitatea efectivă de a contesta autenticitatea probelor și de a propune dovezi contrarii. Calitatea probelor trebuie, de asemenea, luată în considerare, inclusiv în situația în care circumstanțele în care au fost obținute creează îndoieli privind credibilitatea sau acuratețea lor (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 21 aprilie 2011, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza Nechiporuk și Yonkalo împotriva Ucrainei, paragraful 274)”(s.n.).

Deci chiar Curtea Constituțională, în analiza constituționalității textului art. 2 lit. b) din O.U.G. n.r 24/2008, a reținut neconstituționalitatea prin prisma faptului că pârâtul nu avea posibilitatea de a contracara cu probe, în condițiile de egalitate, înscrisurile prezentate de către reclamant.

Se statuează că „rolul fundamental al instanței judecătorești de a realiza justiția presupune, între altele, ca instanța să examineze probele administrate în cadrul unei proceduri contradictorii, astfel încât, în raport cu aceste probe, să nu ajungă la concluzii contrare eficacității justiției și să evite erorile judiciare” (s.n.).

În concluzie, instanța trebuie să pronunțe soluția pe bază de probe care trebuie să provină nu numai din partea reclamantului cât și din partea pârâtului care are posibilitatea de a propune alte probe în combaterea celor solicitate de către reclamant.

Or, prin întâmpinare, pârâtul nu a solicitat administrarea de probe în apărare în condițiile prevăzute de art. 205 al. 2 lit. d) C.pr. civilă astfel că se reține caracterul util, pertinent și concludent al înscrisurilor depuse de către reclamant care sunt valabile până la proba contrară, probă care nu a fost solicitată.

În ceea ce privește notele informative, era firesc să fie semnate cu mențiunea numelui conspirativ „Coman Gigi” și nu cu numele real al persoanei care și-a luat angajamentul de a furniza informații.

Din analiza coroborată a tuturor înscrisurilor aflate la dosar rezultă ca fiind îndeplinită prima cerință legală, respectiv furnizarea de către pârât către organele de securitate a unor informații privind activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

În ceea ce privește sintagma „activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist” Curtea apreciază că, din perspectiva rațiunii și finalității legii, trebuie avut în vedere ceea ce autoritățile regimului comunist considerau, *factum notorium*, ca fiind activități și/sau atitudini potrivnice regimului, întrucât aprecierea proprie a acestora era cea care declanșa luarea de măsuri împotriva persoanelor vizate de delațiuni, aceste autorități fiind cele care defineau în mod discreționar atât ceea ce era permis, cât și ceea ce era interzis în societatea românească, fapt caracteristic de altfel tuturor regimurilor totalitare.

Materialele furnizate de pârât pe parcursul colaborării cu organele de securitate, care îndeplinesc prima condiție impusă de legiuitor se referă la posturile de radio străine ascultate.

Așadar, prin aspectele relatate de pârât, așa cum au fost mai sus descrise și cum rezultă din actele depuse la dosar Curtea consideră că au fost evidențiate, în esență, poziția ostilă/atitudea dușmănoasă a celor urmăriți față de politica partidului și statului, a conducerii acestora, față de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celor vizați relativ la aspectele menționate, pentru anturajul acestora, pentru opiniile și opțiunile politice ale acestora.

Acest interes, pus în practică prin informarea organelor Securității, coroborat cu urmările ce ar fi putut fi antrenate împotriva celor vizați probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți și o grevare a dreptului la viață privată, a exercitării libertății de exprimare, de opinie și de conștiință, adică exact a acelor libertăți care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnității acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizați – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăți.

Toate aceste acțiuni ale pârâtului ce au implicat urmărirea îndeaproape a vieții unor persoane dar și opiniile acestora, precum și relatarea acestora și a discuțiilor purtate, și care nu au rămas fără consecințe, astfel cum s-a subliniat anterior, constituie activități prin care s-au suprimat/îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, și anume: *dreptul la viață privată* și, implicit, dreptul la liberă exprimare, dreptul la libertatea conștiinței.

Așa cum reiese din documentele anexate, activitatea pârâtului se remarcă prin acțiunile ce au avut ca efect îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Constatând aceste aspecte, rezultă în mod evident că prin activitățile desfășurate, pârâtul a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor, recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată, prejudiciind grav statutul persoanelor urmărite.

În consecință, instanța reține că și a doua condiție prevăzută de dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG 24/2008 este îndeplinită în sensul de a fi vizată îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, și anume prin informațiile furnizate organelor Securității, pârâtul a adus atingere unor drepturi fundamentale.

Constatarea calității de colaborator al Securității se impune nu doar în considerarea celor anterior expuse, dar și față de împrejurarea că aportul adus de pârât a determinat luarea în mod efectiv de măsuri de către ofițeri.

Astfel, Curtea arată că standardul impus de legiuitor pentru constatarea calității de colaborator al Securității a fost îndeplinit, încălcarea drepturilor enunțate fiind în speță nu doar potențială ci și efectivă, date fiind efectele produse ca urmare a informațiilor furnizate de pârât.

În concluzie, informațiile furnizate de pârât au îngădit dreptul la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, ratificat de altfel de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România prin Decretul nr. 212/1974. Astfel, dreptul garantat de art. 17 din Pact este menit să asigure dezvoltarea, fără interferențe exterioare, a personalității fiecărui individ, inclusiv în relație cu alte ființe umane, existând o zonă de interacțiune a persoanei cu ceilalți, chiar și într-un spațiu public, care poate intra în aria vieții private; or, cunoașterea relațiilor persoanei respective privea tocmai această zonă de interacțiune într-un spațiu care intra în zona vieții private.

Față de aceste considerente, având în vedere că în cauză sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, Curtea, în temeiul art. 11 alin. 1 din același act normativ, va admite prezenta acțiune și va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

Admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul Consiliul Național Pentru Studierea Arhivelor Securității, C.I.F. 12932750, cu sediul în sector 3, București, Str. Matei Basarab, nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul Bălan Costică, cu domiciliul în Sat ....., Jud. Galați.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se depune la Curtea de Apel București – Secția de Contencios Administrativ Fiscal.

Pronunțată azi, 12.06.2017, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței potrivit art. 396 alin. 2 C.pr.civilă.

PREȘEDINTE,

Virginia Filipescu

Red. V.F./4 ex.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. 556/2/2014
se legalizează de noi.

GREFIER-SEF,

sepoartat prin
mencione la data de
22.06.2014